

ρια, αλλά και έτρομοκρατείο εύκολα από διάφορες φήμες περί απόβασου τουρκικών στρατευμάτων και έτρεχε να τροπώσει στα σπείτα, πριν από τα γυναικόπαιδα, τα οποία θα έπροστάτευε. Ο Μπουρνιάς, ο άρχων Μπουρνιάς τώρα, είχε εγκατασταθή επίσημα στο μητροπολιτικό μέγαρο, όπου με μεγάλη συγκέντρωση δεχόταν τα χειροφιλήματα των... ταπεινών υπηκόων του. Στο ίδιο μέγαρο εγκαταστάθη και ο Ανκυόργος Λογοθέτης, καθώς και οι άλλοι τέσσερες Χιώτες τυχοδιώκτες. Οι δυσηχόμενοι κάιτοιχοι της Χίου, άρχισαν πεινά να μαντιεύουν τη συμφορά που τους έπερίμενε, αλλά είχαν εκτεθεί πεινά. Ζήτησαν μερικιά δυναμοαγιά από τους Φαροισούς και έκεινοι τους έστειλαν δυά κανόνια χωρίς όβριδες και είκοσι βαφέλια μπαρούτη, τα όποια οι Χιώτες πλήρωσαν άδρότατα. Στο μεταξύ ο Τουρκικός στρατός που είχε όργανωθεί στο φρούριο, έβρομβάρδιζε τόσο την πόλη και οι στρατιώτες του Λογοθέτη μετά τον βομβαρδισμό, τρέχοντας μάζευαν τις μπόμπες, τις όποιες προσπαθούσαν να προσαρμόσουν στα δικιά τους κανόνια, αλλά δεν το κατορθώνουν.

Τέσρα ήταν η κατάσταση στη Χίο μετά την απόβαση των Σαμίων έλευθερωτών, οικτρή, έλεινη, άβρομβάρτη. Από το άλλο μέρος οι τυχοδιώκτες που είχαν εγκατασταθή στο μητροπολιτικό μέγαρο φιλονεικούν για τα πρωτεία. Ο στρατιώχης Λογοθέτης έλεγε ότι αυτός είχε τη στρατιωτική δύναμη, ο Μπουρνιάς έδειχνε τον Γαλλικό τον παρήγομο και μιά συστατική έπιστολή του Ύψηλίστου, οι τέσσερες χωροκόποι έμποροι της Σμύρνης παρήγοσαν και αυτοί... ένα πλήθος έθνικές υπηρεσίες, που είχαν προσφέρει.

Αλλά ένω οι άρχηγοί της Χίου φιλονεικούν για τα πρωτεία, οι Τούρκοι στρατιωτικοί διοικητάι της Μικρασίας έλάμβαναν σουλτανική διαταγή να συγκεντρωθούν στον Τραπεζά και να έκωταρεύσουν κατά της Χίου. Η φοβερή διαταγή κατέληγε ως έξης:

«Σπαζετε δλους από άρρενες από 12 έτών κι' άπάνου κι' 8-λες τις γυναίκες από σαράντα έτών κι' άπάνου κι' όλα τα μωρά και κρατάτε τους υπόλοιπους αιχμαλώτους».

Όταν έφτασε στη Χίο άόριστα η φήμη ότι θ' άποβιβάζονταν εκεί Τουρκικός στρατός, ή άγονία του κόσμου έκορυφώθη. Πολλοί από τους προερίτους σάφθηκαν να φύγουν κρυφά, αλλά μόλις το έπληροφόρηθη ο περίφημος Μπουρνιάς, ο όποιος έέτιμε να τους «ώση», τους έφυλάκισε.

Τέλος έφτασε ή σαραχτική ήμέρα της 30ης Ματίου του 1822. Ο Τουρκικός άπο 6 τρέκροτα, 26 φορεγίτες και κορβέτες και ένα πλήθος μεταγωγικά, που μετέφεραν στρατό με ναύαρχο τον Καπετάν Πασά Δουλιτανιώτη άρραζε στο λιμάνι της Χίου. Ο άσπορος σωφρετός που συγκροτούσε το ήδηθεν στρατό του Μπουρνιά και του Λογοθέτη και ο δυστυχισμένος λαός λαγοτομαγμένος, άλλόφρενος έτρεχε προς τα βουνά, ή τρύπωνε στα σπείτα ή ζητούσε ύσολο στα ξένα προσέγεια. Ένας άγριος και καταγριτικός βομβαρδισμός άρχισε κατά της πόλεως. Οι βρόντοι των κανονιών, τα κρηά σφυρίγματα των όβριδων, οι άλλαιαγμοί των γυναικών, τα ουρλιάσματα ένος κόσμου όλόκληρου, τρελλοί πεινά από τον τρόμο, ταίριαζαν μιά καταχθόνια, αλλάόκητη συναυλία. Οι ήρωικοί άρχηγοί έφυγαν πρώτοι-πρώτοι κρυφά με πλουάρια. Τα τυφλωμένα από φανατισμό πλήθη των Τούρκων στρατιωτών όλο και άποβιβίζονταν και κατέβλυναν το νησί. Εκείνο που άκολούθησε εινε άνώτερο από κάθε περιγραφή. Ο θρήνος και ο σταραγμός άπλώθηκε από τη μιά άκρη ως την άλλη του ειρηνικού, του ήησουου νησιού. Η τρομερή διαταγή του σουλτάνου έξετελέσθη κατά γράμμα: Σφαγή, άτιμωσις, φωτιά από την μιάν άκρη ως την άλλη. Σηηνές αγριότητος που θυμίζον τις πιο σκοτεινές εποχές του άνθρωπου, σηνές φρίκης. Έτσι από την άπερισκεψία ένος τυχοδιώκτη, παλιού στρατιώτη του Ναπολέοντος στην έκωτρατεία της Αλγίετου, κατεστράφη το ώραίο, το μυροβόλο νησί. Έπί πολλά χρόνια άγώτερα στις χαράδες των βουνών και κάιτου από τα βράχια της Χίου ύπηχαν σε άσπορους σωφρετάς τα κόκαλα των σαγαμένων, για να θυμίζουν με την τραγική τους λευκότητα μιά ιστορική καταστροφή.

ΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ, ΑΣΤΕΙΑ

Τέρατα μακροβιότητος.

Έχει και ή Έλλάς να έπίδειξη άρκετά τέρατα μακροβιότητος, δυνάμενα να συγωνισθούν πολλους διαπρεπείς Μαθουούλας του έξωτεροκού.

Από την Γενικήν Έφημερίδα της Έλλάδος, που έβγαινε στο "Αργος", παραλαμβάνοιμε την έξης ένδιαφέρουσα περιποίησι:

«Έν Άργει, Σαββάτω, 6 Ιουλίου 1829.
«Έσ των πολιτειογραφικών ζεταάσεων, των κατά τας άνατολικάς επαρχίας νεωστί γενομένων κατά διαταγήν του έκτάκτου έπιτρόπου του τμήματος έκείνου, άνεκαλύφθησαν τα έξης περιεργα περί μακροβιότητος και πολυτεκνίας, τα όποια εύρησθη ήντά μās κοινοποίησθ ή.» Ιωάννης Κωλέττης.

»Είς κώμην τινά της Σάμου, λεγομένην Σπαθραίικα, κειμένην κατά το δυτικοβόρειον της ήησου, ζώσι δυό γυναίκες. Η μόν ένόματι Γραμματική Χρησάαδην, έτών 130, έχει υιών έννενηκοντούτην όνομαζόμενον Μιχάλην, και θυγατέρας, έξ ών ή μία, όνομαζόμενη Σοφία, έγέννησε εις τρεις γέννας υίους έκτά, κατά μέν τας δυό πρώτας ανά δυό, κατά δέ την τρίτην τρεις, και οι μόν έξ αυτών έζησαν, οι δυό άπέθανον.

»Η δέ έτέρα λεγομένη Πασιαμανώλαινα, έτών 160, έχει υίους και θυγατέρας. Έκατήγησε δι το γένος αυτης ν' άποσυνωθώον και να φθάσουν εις γαμικήν συγκοινωνίαν.

»Είς το αυτό χωρίον εύρίσκειται έτι μία οικογένεια, όνομαζόμενη Καριωτογλαίοι, συγκειμένη εκ δυό υιών και μιάς θυγατέρος, οιτινες έγέννησαν τριάντα δυό άρσενικά τέκνα, τα όποια ζώων δλα.

»Εύρίσκειται προσέτι και τις ιερέες Πέτρος όνομαζόμενος, όστις έγέννησε με την γυναίκα του δεκαοκτώ υίους και θυγατέρας, τους όποιους δλους υπάνδρευσεν».

Η Παρθένος της Άλβης
(Πινάξ του Ραφαήλ)

Οξύμω προώρου άναπτύξεως.

Ο δέκατος άγδος αίων εινε ένα θαύμα, όμοιον του όποιου ούτε άναφέρει ή ιστορία από καταβολής κόσμου, και ούτε κατά πάσαν πιθανότητα θα έπαναληφθή.

Στά 1721, έγεννήθη στην Λυβέκη της Γερμανίας ένα παιδί, το όποιο κατέπληξε τότε τον κόσμο με την πρώιμη διανοητική του ανάπτυξη.

Το τέρας αυτό λεγότανε Χριστιανός Χαϊνέγκεν. Τόν άποκαλοήσε δέ τέρας, διότι ειναι ή μόνη έκφραση που μπορεί να χαρακτηρίση την καταπληκτική ευφάνη του παιδιού αυτού.

Η αλήθεια εινε πως και άλλα παιδιά ειναν πρόωση διανοητική ανάπτυξη. Μά κανένα, έπαναλαμβάνοιμε, δεν έφτασε τον μικρό Χριστιανό Χαϊνέγκεν.

Φαντασθήτε: σέ ήλιτία 8 μηνών, μολοσε χωρίς καμιά δυσκολία.

Δώδεκα μηνών, έγνώριζε τα κριώτερα συμβάντα της Πεντατίτουου.

Δέκα τριών μηνών, ήξερε την ιστορία της Παλαιάς Διαθήκης.

Και όταν έγινε δνόμησι χρόνου, άπαντούσε εύχερός στα κριώτερα ζητήματα της Γεωγραφίας και της άρχιας και νεωτέρας ιστορίας.

Έκτός από την Γερμανική, την μητρική του γλώσσα, ήξερε και λατινικά και γαλλικά. Πριν πατήρη δέ στα τέσσερα, ήξερε από μνήμης τας γενεαλογίας των βασιλικών οικογενειών της Ευρώπης !.

Τρομάζει ο νοός του άνθρώπου όταν άναλογισθή πόσο σοφός θα γινόταν ο μικρός αυτός όταν μεγάλωνε. Δυστυχώς όμως, ή έξαιρετική αυτή διάνοια έσβυσε πολύ σύντομα. Ο Χριστιανός Χαϊνέγκεν ήτανε φιλασθένου κράσεως και πέθανε σέ ήλιτία τεσσάρων μόλις έτών !.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Ένας δικαστής κοιμάται κατά το διάστημα της άγορεύσεως του συνηγόρου :

Ο δικηγόρος που το άντελήφθη αυτό, διακόπτει την άγόρευση του και λέγει στον Πρόεδρο :

— Συγγνώμη, κ. Πρόεδρε, θα έξακολουθήσω, εάν ζυπνήση ο κ. δικαστής.

— Εύρω κι' εγώ, τι να σάς πω ; Μπορεί κι' αυτός να περιμένη να τελειώσετε για να ζυπνήση. ***

Στο σπίτι.

— Ηδεν ή ώρα, έπί τέλους Λουκιανέ, να μάθης μουσική και σύ. Τί όργανο προτιμάς να μάθης ; Πιάνο, βιολί, βιολοντσέλο ;

— Εάν άφινετε την έκλογή σε μέ, θα προτιμούσα... φωνογράφο !

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΜΑΡΑ ΚΑΙ ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ο διάσημος γάλλος τρομοκράτης Μαρά, έχαρηκτήρισε τον Βολταίρο με τον ακόλουθο τρόπο σε κάποιον του λόγου :

«Ο Βολταίρος δεν ήταν παρά ένας *επιδέξιμος λογοκλόπος*, του όποιου ή μόνη τέχνη συνίστατο στο ότι ήταν έξυπνότερος από τους συγχρόνους του ! Ο Βολταίρος δεν ήταν παρά ένας συγγραφεύς έργων *σκανδαλωδών* που διαφθείρει την νεότητα με την ψευτοφιλοσοφία του, και με την καρδιά του που εινε γεμάτη από φθόνου, από φιλαργυρία, από -πονηρία, από έπιδεικτικότητα, από δολιότητα κι' από όλα τα έλαττώματα έκείνα, που στιγματίζουν όποιον τάξει !»